

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Moruz Evgheni Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.04.2015-07.10.2016
2. instanța de apel: 24.11.2016-15.03.2017
3. instanța de recurs: 23.06.2017 - 20.09.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 octombrie 2016, Moruz Evgheni Xxxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 40.000 lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Moruz E., fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 01.10.2014 la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore și repartizat de către consilierul de probațiune pentru executarea pedepsei stabilite la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” din str. Aerodromului 16, mun. Bălți pentru o perioadă de la 04.12.2014 până la 05.01.2015. Astfel, prezentându-se la întreprinderea sus indicată la data de 04.12.2014, în scopul evitării executării pedepsei menționate, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunilor sale și consecințele lor, personal, i-a oferit juristului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” – Fotescu Vadim, care era o persoană publică, în exercitarea funcției sale fiind obligat să ducă evidența orelor de muncă neremunerată în folosul comunității în curs de executare de către persoanele condamnate, iar în cazul neexecutării acestor ore, dispunând de obligația de a informa consilierul de probațiune, bani ce nu i se cuvin în suma de 50 lei pentru fiecare zi de lucru, iar în total – 1.000 lei, pentru neîndeplinirea acțiunilor

în exercitarea funcției sale, și anume: indicarea în graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității a condamnatului a informației, care nu corespunde realității, exprimată prin introducerea orelor de lucru ca fiind executate în timpul absenței lui Moruz E. la locul executării pedepsei, fără a informa organul respectiv. Ulterior, în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație sub formă de control a transmiterii banilor de colaboratorii al SIFE al SII a IP Bălți, cu participarea lui Fotescu V., care benevol și-a exprimat acordul de colaborare cu organele ce efectuează măsuri speciale de investigație, la data de 20.01.2015, la orele 10.30, aflându-se lângă parcul de odihnă „Andrieș” din mun. Bălți, Moruz E. a urcat în automobilul de model „Skoda Octavia” cu n/î XXXXXXXX, care era parcat în apropierea oficiului Camerei Înregistrării de Stat filiala Bălți de pe str. Moscovei 13, la volanul căruia se afla Fotescu V., unde a transmis ultimului bani în sumă de 1.000 lei, oferiți pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Moruz E., a fost calificată *de drept* în baza art. 325 alin. (1) Cod penal – *coruperea activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin acestuia, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Rotari V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moruz E. să fie achitat, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond a ignorat prevederile art. art. 101, 389 Cod de procedură penală, fiind lăsate fără nici o apreciere erorile de procedură comise de către organul de urmărire penală și judecătorul de instrucție, ce au fost invocate de către partea apărării, declarațiile martorilor și ale inculpatului au fost descrise în sentință selectiv;

- instanța de judecată s-a manifestat în favoarea părții acuzării, n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv,

- declarațiile inculpatului nici nu au fost indicate în sentință, de asemenea au fost selectiv indicate și apreciate declarațiile martorului Ciuhrii V.;

- la 09.12.2014 Moruz E. a fost verificat, acesta era prezent la locul executării pedepsei, ca urmare a fost întocmit un proces-verbal prin care s-a constatat faptul prezenței ultimului la locul de muncă, era prezent și Fotescu V. care a menționat că Moruz E. respectă condițiile executării pedepsei. La 16.12.2014 a fost efectuat un nou control, dar prin intermediul unui apel telefonic, fiind întrebat Fotescu V. a comunicat, că Moruz E. respectă și execută orele de muncă;

- martorul Ciuhrii V. a specificat că Fotescu V. s-a prezentat la Biroul de Probațiune abia la 22.01.2015 și a prezentat graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității în care era indicat că Moruz E. a executat complet pedeapsa de 160 ore, menționând de fapt, că Moruz E. nu a executat integral pedeapsa, dar el a întocmit acest grafic de la bun început adică la 14.12.2014, ceea ce

este ilegal, iar în prezent nu s-a emis nici un act privind anularea graficului întocmit de Fotescu V.;

- explicația precum că a fost provocat și impus de către Fotescu V. să-i transmită 1.000 lei, a fost anexată la materialele cauzei ca corp delict la 16.11.2015, însă instanța de judecată nu s-a expus și nu a dat apreciere acestei probe;

- declarațiile martorului Fotescu V. și Polovei A. sunt contradictorii și nu se confirmă cu alte careva probe;

- martorul Polovei A. a putut să-l vadă pe Moruz E. doar timp de 2 zile, deoarece restul zilelor au fost zile de odihnă, mai mult ca atât, consilierul Biroului de Probațiune Ciuhrii V., cât și însuși Fotescu V. au declarat, că Moruz E. a executat pedeapsa până la 16.12.2014, astfel se constată că declarațiile lui Polovei A. sunt mincinoase;

- afirmații lui Fotescu V. se combat prin declarațiile lui Moruz E., Ciuhrii V., care l-a verificat pe condamnat la locul de muncă și însuși Fotescu V. a confirmat faptul executării pedepsei de către Moruz E. fără careva încălcări;

- instanța de fond nu a dat o apreciere justă declarațiilor mincinoase ale lui Fotescu V. și Polovei A., dar le-a pus la baza unei sentințe de condamnare;

- Fotescu V. nu i-a întocmit lui Moruz E. careva caracteristică prin care să fi constatat faptul eschivării de la executarea pedepsei, dar dimpotrivă a îndeplinit graficul executării pedepsei de 160 ore muncă neremunerată, care este valabil și nu a fost declarat nul sau anulat de vreun organ abilitat;

- necăutând la aceasta Moruz E. a mai executat aceeași pedeapsă încă o dată, fapt confirmat prin certificatul nr. 449 din 20.03.2015 emis de Biroul de Probațiune și că la 19.03.2015 a fost exclus de la evidență, astfel ilegal a fost supus executării pedepsei de două ori;

- în ordonanța procurorului Procuraturii Bălți, Gagi L., din 20.01.2015 privind predarea corpurilor delictive la Inspectoratul Principal de Stat, se indică că au fost împachetate în pachet de hârtie 28 bancnote cu nominalul 100 lei, iar suma totală se indică 1.000 lei, ceea ce este incorect;

- investigarea infracțiunilor prevăzute de art. 325 Cod penal, este de competența organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție;

- procurorul adjunct al mun. Bălți la 21.01.15 prin demers se adresează către Procurorul General pentru a dispune conform art. 271 alin. (7) CPP, competența efectuării urmăririi penale, astfel demersul este datat cu 21.01.2015, dar expediat prin poștă la Procuratura Generală la 20.01.2015 ce demonstrează ilegalitatea acestui demers și a respectivei ordonanțe, astfel probele obținute ulterior sunt ilegale;

- pe parcursul urmăririi penale partea apărării a înaintat mai multe demersuri (la 09.04.2015; 21.04.2015) prin care a solicitat efectuarea acțiunilor de urmărire penală, dar toate demersurile au fost respinse neîntemeiat;

- în ședința de judecată, la insistarea părții apărării s-au prezentat corpurile delictive și s-a stabilit că bancnotele ridicate și cele anexate la dosar, predate spre păstrare nu corespund în serie, însă instanța de judecată în p. 43 al sentinței își demonstrează parțialitatea și apreciază acest fapt ca o greșeală tehnică;

- din ziua reținerii 20.01.2015, Moruz E., a declarat că a fost provocat și impus de către Fotescu V. să-i transmită suma de 1.000 lei și amenințat că în caz contrar pedeapsa cu muncă neremunerată îi va fi schimbată în închisoare;

- instanța de fond eronat, contrar legii penale a constatat în acțiunile lui Moruz E. stare de recidivă, Moruz E., la 19.03.2015 a fost exclus de la evidență ca persoană care a ispășit pedeapsa pe deplin. Prin urmare, la momentul pronunțării hotărârii (07.10.2016) el nu avea antecedent penal nestins.

- instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a comis parțialitate manifestându-se în favoarea părții acuzării, nu a dat o apreciere justă probelor administrate pe parcursul judecării cauzei, nu s-a expus pe marginea erorilor comise de către organul de urmărire penală și judecătorul de instrucție, nu a ținut cont de prevederile legislației naționale și internaționale la capitolul corupției, nu a reflectat în sentință motivarea care probe ale apărării le-a respins și din care motiv, nu s-a expus privitor la provocarea la săvârșirea acțiunilor de către Moruz E. din partea lui Fotescu E.

3.2 Avocatul Odobescu G. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Moruz E. să-i fie aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia, conform art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată a încălcat dreptul constituțional în ceea ce privește accesul liber la justiție, dreptul la libertatea individuală și siguranță, dreptul la un proces echitabil și ca rezultat a emis o sentință nemotivată și ilegală;

- inculpatul a efectuat lucrul zi de zi până la data de 16.12.2014, după care nu era de lucru. În prima săptămână între el și persoana reprezentantă „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” a avut loc o discuție, potrivit căreia ultimul i-ar fi spus ca să nu piardă vremea și să-și caute de lucru, să facă bani, iar ulterior să-i achite câte 50 lei pentru o zi de lucru în folosul comunității, în total, pentru toate zilele de muncă neremunerată, cerându-i suma de 1.000 lei;

- Moruz E. nu a pus la îndoială solicitarea persoanei de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Bălți” întru-cât acesta îi era șef și a considerat că pretinderea menționată este necesară întru executarea pedepsei;

- instanța i-a stabilit pedeapsa lui Moruz E. ținând cont de faptul că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost atras la răspundere penală, antecedentul penal nefiindu-i stins, concluzionând că Moruz E. nu a pășit pe calea corijării, careva concluzii din faptele anterioare nu a tras, comițând din nou infracțiunea actuală a cărei pericol social în coraport cu a celor anterioare este mult mai mare; nu a recunoscut vina pentru fapta comisă; nu a conștientizat caracterul acțiunilor; are un copil minor la întreținere și o vârstă relativ tânără, însă ulterior, instanța indică că nu a identificat pe caz circumstanțe agravante și atenuante. Astfel, consideră, că instanța de fond s-a condus de două poziții diametral opuse, fapt pe care îl consideră inadmisibil într-un proces echitabil;

- instanța nu a stabilit o pedeapsă echitabilă, pedeapsa aplicată fiind una prea aspră;

- instanța nu a ținut cont încă de un șir impunător de circumstanțe ce ar micșora esențial pedeapsa cum ar fi: Moruz E. nu prezintă pericol social sporit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, nu este o persoană conflictuală, poate fi corectat fără a fi izolat de societate, are la întreținere un copil minor, este unicul întreținător al familiei, apt de a munci, vârstă tânără, are studii, acestea fiind temeiurile pentru aplicarea în privința lui a unei pedepse neprivative de libertate în baza art. 90 Cod penal;

- prin executarea pedepsei trebuie să se urmărească în primul rând educarea infractorului pentru ca acesta să-și formeze o atitudine corectă față de ordinea de drept și regulile de conviețuire sociale, ce conduc la concluzia că nu este rațional ca Moruz E. în următorii 3 ani din viața să fie izolat de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Moruz E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal.

Afirmațiile avocatului Rotari V., precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, că de fapt el a fost provocat de către Fotescu V. la comiterea infracțiunii, instanța de apel le-a considerat ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile lui fiind combătute prin totalitatea de probe administrate.

În opinia instanței de apel, nu poate fi reținută în favoarea inculpatului afirmația invocată în apel de avocatul Rotari V. referitor la faptul, că instanța de fond nu a dat o apreciere justă declarațiilor mincinoase ale lui Fotescu V. și Polovei A., în această ordine de idei instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a statuat declarațiile martorilor în cauză, astfel Fotescu V. detaliat a descris împrejurările comiterii infracțiunii de către inculpat. Declarațiile lui Fotescu V. fiind confirmate prin declarațiile lui Polovei A. care a declarat, că inculpatul Moruz E. nu executa lucrările ce i-au fost indicate, spunându-i că mai bine va plăti decât va lucru. Totodată, martorii audiați la caz au fost audiați într-un proces public sub jurământ, astfel că declarațiile acestora nu pot fi puse la îndoială.

Instanța de apel a respins și afirmațiile invocate de către avocatul Rotari V., referitor la faptul considerării nule a autorizației dispuse prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți din 19.01.2015, deoarece aceste argumente nu au fost invocate de către învinuit sau avocat la terminarea urmăririi penale.

A fost menționat de către instanța de apel, că faptul provocării lui Moruz E. la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, a fost verificat de

către organul de urmărire penală în corespundere cu legislația procesual-penală. Astfel, prin ordonanța procurorului în procuratura mun. Bălți, Monastîrschi Stanislav din 26.08.2015 s-a dispus de a nu începe urmărirea penală în privința lui Fotescu V. din motiv, că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele vreunei infracțiuni.

În viziunea instanței de apel, prima instanță just a stabilit și faptul că în acțiunile inculpatului persistă starea de recidivă, antecedentul penal nefiind stins, deoarece inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea, dar nu a executat pedeapsa stabilită, astfel instanța de fond corect au fost aplicate prevederile art. 82 Cod penal și just a stabilit în privința inculpatului pedeapsa cu închisoare în limita minimă admisibilă de norma legală indicată.

Instanța de apel a apreciat, că este neîntemeiată solicitarea de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâi noi, prin care să fie achitat, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeiuri de achitare nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui Moruz E. în crima stabilită de instanța de fond.

Referitor la pedeapsă, care de fapt și este latura ce se contestă în apelul declarat de avocatul Odobescu G. în numele inculpatului, instanța de apel a indicat că nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță la stabilirea pedepsei a luat în considerație circumstanțele cauzei, precum și faptul că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, antecedentul penal nefiind stins, în acțiunile lui persistă stare de recidivă, din nou a comis infracțiunea a cărei pericol social în coraport cu cele anterioare este mult mai mare, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu a conștientizat caracterul acțiunilor sale infracționale, nu s-a căit sincer de cele comise, a săvârșit o infracțiune care potrivit criteriilor de clasificare prevăzute la art. 16 Cod penal, se consideră ca fiind o infracțiune gravă.

În opinia instanței de apel, circumstanțele atenuante stabilite pe cauză, la care se face trimitere în apelul declarat de avocatul Odobescu G. în numele inculpatului, au determinat instanța de fond să aplice inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, redusă până la limita minimă a sancțiunii pentru infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, reținută în sarcina inculpatului.

Totodată, instanța de apel a stabilit, că prima instanță în partea descriptivă a sentinței, a motivat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare și neconstatarea temeiurilor de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, din ce considerente afirmațiile invocate în apelurile declarate în acest aspect sunt lipsite de temei și nu pot fi reținute, dat fiind faptul că potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul

Odobescu G. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Moruz E., să fie achitat.

În motivarea recursului autorul invocă aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe, just ajungând la concluzia menținerii sentinței.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține, că de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează că avocatul Odobescu G. solicită achitarea inculpatului, totodată indică și faptul că instanțele de fond au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, neținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele ce se referă la persoana inculpatului. Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în recursul declarat sânt semnalate temeiurile de casare prevăzute la pct. 8) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul a fost provocat de către Fotescu V. la comiterea infracțiunii, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe prin care Moruz E. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii de corupere activă, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 77-96, v. II).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că inculpatul a fost provocat de către Fotescu V. la comiterea infracțiunii, astfel ultimul i-a comunicat să nu se prezinte la muncă, iar ulterior să-i achite 50 lei pentru o zi de lucru în folosul comunității, iar în total suma de 1.000 lei. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile martorului Fotescu V., conform căruia inculpatul i-a propus să-i achite câte 50 de lei pentru fiecare zi de muncă în perioada îndeplinirii muncii neremunerate conform hotărârii judecătorești, cu scopul de a nu îndeplini munca și numai să-l înregistreze că o execută, despre care fapt a anunțat poliția;

- declarațiile martorului Polovei A., care a declarat, că executând pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură” din Bălți, pe inculpat l-a văzut pe teritoriu de două ori, dar și atunci nu muncea. Din discuție cu inculpatul, ultimul i-a comunicat că el mai bine va plăti pentru aceste ore, decât va munci, după ce și-a executat orele a aflat că inculpatul a dat mită lui Fotescu V.;

- declarațiile martorului Zlipca A., care a menționat că urmărirea penală pe caz a fost inițiată în baza plângerii lui Fotescu V., având la bază și convorbirile telefonice dintre Moruz E. și Fotescu V., după discuția din automobil dintre ultimii doi, în cadrul cercetării salonului s-a depistat suma de 1.000 lei, ce a fost transmisă de Moruz E. lui Fotescu V.;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.01.2015, conform căruia din automobilul Škoda Octavia, a fost ridicată suma de 1.000 lei, care a fost transmisă de Moruz E. lui Fotescu V..

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la faptul că Moruz E. la inițiativa sa a oferit și a dat personal persoanei publice - juristului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură” din Bălți, Fotescu V., bani în sumă de 1.000 lei ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale și anume: indicarea în graficul privind executarea muncii neremunerate în folosul comunității a condamnatului a informației, care nu corespunde realității, exprimată prin introducerea orelor de lucru ca fiind executate în timpul absenței lui Moruz E. la locul executării pedepsei, fără a informa organul respectiv, astfel a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs constată, că în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către apărătorul inculpatului, prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, precum că instanțele judecătorești au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, neținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele ce se referă la persoana inculpatului, astfel fiind efectuată o greșită individualizare a pedepsei aplicate inculpatului.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă, iar sancțiunea

infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu închisoare de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2.000 la 4.000 unități convenționale.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, de către instanțele de fond inculpatul a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, aplicând și prevederile art. 82 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 40.000 lei.

Reieșind din textul hotărârii atacate, se reține că instanța de apel a luat în considerație faptul că inculpatul Moruz E. anterior a fost tras la răspundere penală, antecedentul penal nefiind stins, iar în acțiunile lui persistă stare de recidivă, din nou a comis infracțiunea a cărei pericol social în coraport cu cele anterioare este mult mai mare, de faptul că nu a conștientizat caracterul acțiunilor sale infracționale, are la întreținere un copil minor și este de vârstă tânără.

La fel, instanța de recurs atestă, că instanța de apel just a reținut faptul, că Moruz E. a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Bălți din 09 octombrie 2014, pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar ulterior, la 20.01.2015 din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal. În acest mod, de către instanțele de fond, în speța dată, întemeiat a fost stabilită prezența stării de recidivă, în acțiunile inculpatului, deoarece, conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Ce ține de critica recurentului, precum că Moruz E. nu prezintă pericol social sporit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, nu este o persoană conflictuală, poate fi corectat fără a fi izolată de societate, are la întreținere un copil minor, este unicul întreținător al familiei, apt de a munci, vârstă tânără, are studii, acestea fiind temeiurile pentru aplicarea în privința lui a unei pedepse neprivative de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, însă Colegiul penal notează, că potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, aplicând lui Moruz E. în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, pedeapsa de 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, ținând cont de faptul că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, au coborât pedeapsa închisorii la limita minimă admisibilă de art. 82 Cod penal.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele de fond privitor la calificarea acțiunilor, vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Moruz Evgheni Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 11 octombrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie